

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Рік видання X

54 (1066)

ВІВТОРОК

6 ТРАВНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSIУ

ДНЮ ПРЕСИ ПРИСВЯЧЕНО

Учора в Кіровограді відбулися урочисті збори представників партійних, радянських, комсомольських, профспілкових та інших громадських організацій, присвячені Дню радянської преси. З доповіддю про День радянської преси виступив голова бюро обласного відділення Спілки журналістів СРСР редактор обласної газети «Кіровоградська правда» А. П. Мостозий. Учасники зборів прийняли текст вітального листа ЦК КПРС і ЦК КП України.

ЗВІРЛЯЮЧИ КРОК ЗА ІЛЛІЧЕМ

МОСКВА

Весняною новиною відзначило свято Першого травня по радянській землі, по землі братніх соціалістичних країн, по всіх меридіанах і широтах планети.

Особливо барвистим, неповторно яскравим Першотравень був у Москві — у серці нашої Вітчизни.

Тут, на Красній площі, задвоє до початку свята гранітні трибуни біля Кремльської стіни заповнили гості столиці, які прибули з усіх континентів землі, країні представники робітничого класу Москви та її інтелігенції, воїни Радянської Армії, колосники Підмосков'я, Людським морем заповнена і сама площа. Ось злилися вгору тисячі червоних прапорів; над площею вишляє густ овачий, що злилася з передзвонком кремльських курантів, які пробігли десять раз. Це москвичі і гості столиці вітають керівників Комуністичної партії і Радянського уряду, які піднялися на трибуну Мавзолею. Люди дого скандують:

— Ленін з нами! Ленін з нами!

— Слава партії! Партії слава!

До присутніх з промовою звернувся Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв. Він надко тордоворно усіх радянських людей з великим святом, говорить про видатні перемоги Країни Рад у будівництві комунізму, передає палкий привіт нашим братьям — народам соціалістичних країн, братьям по класу — пролетарям і всім трудящим капіталістичних країн, народам, які борються за визволення від національного гніту.

— У День міжнародного свята трудящих, — сказав тов. Брежнєв, — ми шлемо побажання усім тим, хто борється проти імперіалістичної політики агресії і війни, всім, хто сповідає рішучість заступити допору воєнній загрози. Ми закликаємо: Радянський Союз і далі послідовно відстоюватиме справу миру і безпеки народів, ленінські принципи мирного співіснування держав з різним суспільним ладом, виступатиме за розв'язання неврегульованих

міжнародних проблем шляхом переговорів. Останні слова тов. Брежнєва — здравця на честь великого радянського народу — були зустрінуті шквалом сміху і могутніми розкочами «ура!».

...Починається святкова демонстрація москвичів по головній площі країни. Над тріумфальними колонами море прапорів, безліч транспарантів і червоних полотнищ. Ось що написано на них:

— Трудова Москва новими зверненнями зустріне створіть з дня народження безсмертного Леніна!

— Москвичі кожний свій крок звіряють по Іллічу!

— За монолітну згуртованість навколо рідної Комуністичної партії, за вірність пролетарському інтернаціоналізму!

З такими думками, з таким настроєм всі радянські люди вишили на святкову демонстрацію — від Балтики до Тихого океану.

Кереспонденти ТАРС повідомили з Варшави, Берліна, Праги, Будапешта, Софії, що жителі цих столиць братніх соціалістичних країн цього першотравневого ранку встали раніше, щоб подивитися телепередачу з Першотравневої демонстрації на Красній площі у Москві і вислухати промову тов. Л. І. Брежнєва.

А коли у Москві уже була 12 година дня, в усіх цих країнах почалися свої Першотравневі демонстрації і мітинги. Вони всіди проішли в радісній атмосфері, в обстановці величезного віднесення.

Під бойовими прапорами на Першотравневі демонстрації вишили також мільйони трудящих у капіталістичних країнах. В ФРН, наприклад, правлячі кола доклали чимало зусиль, щоб позбавити Першотравневе свято революційного змісту. Але їм це не вдалося. У найбільших містах країни відбулися сотні мітингів і демонстрацій, які пройшли під лозунгами боротьби з неонацизмом і реакцією, за мир і демократію.

Масові першотравневі мітинги і демонстрації відбулися в Австралії і Індії, Бельгії і Іраку, Венесуелі і Мавританії та в багатьох інших країнах світу.

(Кор. ТАРС).

К І Ї В

Першого травня в столиці України на честь Дня міжнародної солідарності трудящих відбулась святкова демонстрація.

О 10 годині ранку на центральну трибуну, встановлену на Хрещатику, піднялися керівники Комуністичної партії і уряду Української РСР. З промовою до присутніх звернувся член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України П. Ю. Шелест.

Народи нашої неосожної багатонаціональної Вітчизни, сказав він, відзначають шістий Першотравень великими успіхами у здійсненні рішень XXIII з'їзду партії, у будівництві комунізму. Своєю патріотичною творчою працею великий, трудолюбивий, талановитий радянський народ забезпечує високі темпи розвитку економіки, науки і культури нашої країни. У перших лавах будівників комунізму йдуть трудящі Радянської України.

Промовець розповів про славі патріотичні звернення робітничого класу, працівників сільськогосподарства, трудової інтелігенції, мелодії, про всенародне знайомство з Іллічу зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Український народ, підкреслює товариш П. Ю. Шелест, надко схвально і одноставно підтримує внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду, дбає про зростання економічної і оборонної могутності соціалістичної Вітчизни.

Товариш П. Ю. Шелест сердечно поздоровив учасників демонстрації, весь український народ з Першотравнем, побажав їм радості і веселих свят, великих успіхів у праці і щастя в житті.

Святковий похід киян відкриває звелена

багатотисячна колона представників дев'яти районів міста-героя. Йдуть передовики і новатори виробництва, ветерани партії і революції, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці, діячі науки та культури. Підняті над шеренгами транспаранти закликають ідіно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, самовіддано боритися за комунізм, за зміцнення міжнародної солідарності трудящих, єдність і згуртованість соціалістичних країн, світового комуністичного і робітничого руху.

Учасники демонстрації рапортують про свої трудові перемоги. Промислові підприємства міста достроково виконали чотиримісячний план, понад завдання випустили на мільйон карбованців приладів, засобів автоматизації і обчислювальної техніки, сільськогосподарських машин та іншої продукції.

З трибун палко вітають учених України. Всенародним визнанням їхніх заслуг перед Батьківщиною є нагородження Академії Наук УРСР орденом Леніна; відзначення високими нагородами ряду її Інститутів; присвоєння відомим ученим звання Героїв Соціалістичної Праці.

Проходять письменники, художники, композитори, артисти, діячі кіно. В ці дні вони активно готуються до Декади української літератури і мистецтва в РРФСР, яка має відбутися в травні.

Кіно — місто студентське. В його вищих навчальних закладах оволодівають знаннями понад 142 тисячі юнаків і дівчат. Разом із своїми українськими друзями крокують іноземні студенти.

Святковий похід киян завершують фізкультурники.

Демонстрація з новою силою показала безмежну відданість українського народу Комуністичній партії та П. І. Ленінському Центральному Комітетові, готовність трудящих республіки новими успіхами в розвитку економіки і культури віддати ленінській ювілей.

(РАТАУ).

КІРОВОГРАД, ПЕРШОТРАВЕНЬ

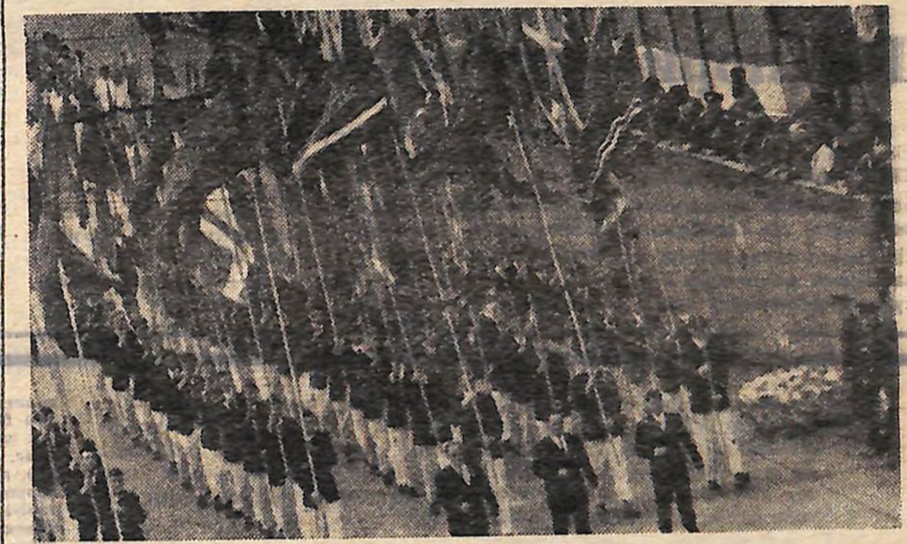

Фото В. КОВПАКА і В. ЛОГВИНА.

КІРОВОГРАД

З каштанового брунця ледве пробивається біле свіччя, мініатюрне листя на деревах теж ще не набуло темної зелені барви. І все ж — ранок Першотравня, змішаний із запахом теплого весняного дощу, був схожий на справжній весняний ранок. З-за міських кварталів ледь-ледь проглядало сонце, воно немов розчинилося в маелі святкових прапорів, транспарантів, які незліченними хвилями стікали до площі імені Кірова. А їм назустріч, з-понад центральної трибуни, широко посміхався добрим усміхом Володимир Ілліч Ленін. Його примуржені очі, вітальний жест занесеної руки проміння у цей урочистий день особливою радістю.

Годинами пробив десяти. І хоч офіційно демонстрацію ще не відкрито, вона давно почалася, пульсує довгими барвистими колонами... Ось на трибуну виходять члени бюро обкому і міськомкому КП України, представники виконкомів обласної та міської Рад депутатів трудящих. З ширим вітаням до учасників демонстрації звертається перший секретар обласного комітету партії М. М. Кобильчак. Він говорить про велич Травневої весни, що в ритмах трудових буднів є найпершою на стезі столітнього ювілею Ілліча.

Під звуки духового оркестру до площі надходять великі козони праворосіїв. Їм, передовикам виробництва, надало честь відкрити демонстрацію. Це їх руками зведено не один квартал житлових будинків, по найдальших усюдах землі висівають зерна миру і дружби

червонозорівські машини, патхенна праця кіровоградців прикрашує будинок влітку чашу достатку рідної Вітчизни. Не один десяток багряних стягів розвивається в легкому пориві вітру... А потім йдуть школярі, немов велика квітуча річка хлюпає і хлюпає безкінечністю об берег святкового майдану. Хлопчаки і дівчатка одягнені в костюми робітників, космонавтів, хліборобів... На їх транспарантах чітко горять слова: жити — по Іллічу, вчитись — по Іллічу, працювати — по Іллічу!

Чуєш металу Дзвін-передзвоні, Розгомоналась «Зірка червона», Розгомоналась В музиці звичній, Там у бригадах Комуністичних Є червобриві, Є й русококі...

То йдуть у колонах червонозорівці. Вони звіряють свою ходу із добрим пульсом славної патрірки, вони зобов'язалися до 15 травня дати хліборобам близько 26 тисяч посівних машин. Робітники несуть плакати, мова яких оповідає про їхні творчі здобутки.

Знаєте, люди, В нісні і праці Завжди завзяті Кіровоградці.

Йдуть і йдуть святковим майданом майстри виробництва, новатори, зачинателі всього нового... Із заводу радіовиробів, із ремонтного Укрцукроремтестру... Вони, на честь Ленінського ювілею, вишили переможцями в передзвоні трудовому змаганню.

Прапори слави схилиються перед кокетливими агрегатного, кизельгурового, по обробці навісний кукурудзи та інших завидів і фабрик. Їх занесено на міську Дошку пошани.

Демонстрація набуває своєї бурної повесі: все місто немов переросло в море пісні, музики, сонячних усмішок. Кіровоградці вітають одне одного з весною, а це значить — з початком нових трудових перемог. Адже є на кого рівнятися нашій комсомолці! Червонозорівцям — на штампувальницю Олександру Кухаренко, яка нині працює в рахунок 1971 року, кіровоградців-пробудівців — на Миколу Дудченка... Є в нашому місті іє один десяток маяків, які своєю натхненною працею ведуть за собою тисячі.

Молодо в'ється Нітка Ігулу, Теи, крановиці Хустка майнула, Хустка шовкова, Усмішка шира: Завтра готова Буде квартира.

З піснями і бадьорим «ура» йдуть будівельники. Вони демонструють макети нових житлових кварталів, світліх квартир, виробничих об'єктів...

А з трибун вже віддуноє шере: — Першотравневі привіт автотранспортникам!

— Слава працівникам зв'язку! — Палкий привіт залізничникам...

Справжню силу і грацію, красу і молодість продемонстрували сотні фізкультурників обласного центру. А на закінчення святкового видовища перед трибуною пройшли численні загони дотсаафівців: мотоциклістів і парашутистів, радіолобівців і планеристів, стрілець і пілотів.

...За якихось кілька годин над містом проясніло сонце. Певно од тих щасливих усмішок, які подарували десятку тисяч кіровоградців славному Першотравню.

СТУДЕНТИ — ПОМІЧНИКИ НАДІЙНИ

Давні дружба у студентів Кіровоградського педагогічного інституту і технікуму сільськогосподарського машинобудування з колгоспниками артлі імені Шевченка. Студенти — народ догадливий. Без пагадувань і прохань завжди допомагають. Ось і даним прийшли впорядкувати колгоспний виноградник. За один лише день роботи розкрили виноградну лозу на 29 гектарах, допомогли упорядкувати техніку. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

КИРОВОГРАД, ПЕРШОТРАВЕНЬ

Урочисто зустріли свій Першотравень півтори обласного центру. «Тобі наш труд, наші успіхи в навчанні, Батьківщино!» рапортують вони.

Фото А. ДІБРОВНОГО.

ІНДУСТРІЯ УКРАЇНИ В ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ

Центральне статистичне управління УРСР підбило підсумки виконання Державного плану промисловості республіки в першому кварталі 1969 року.

Працівники промисловості України, розгорнувши соціалістичне змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, перевиконали план першого кварталу 1969 року, товоряться в повідомленні ЦСУ УРСР. Приріст виробництва промислової продукції порівняно з відповідним періодом минулого року становить 7,4 процента.

План першого кварталу по обсягу реалізації і виробництву більшості найважливіших видів промислової продукції виконано всіма областями республіки.

Порівняно з першим кварталом минулого року вироблено більше: електроенергії — на 3,3 мільярда кіловат-годин, нафти — на 245 тисяч тонн, газу — на 0,8 мільярда кубічних метрів, чавуну — на 100 тисяч тонн, сталі — на 292 тисячі тонн, готового прокату чорних металів — на 49 тисяч тонн, залізної руди — на 1,5 мільйона тонн, труб сталевих — на 3,1 мільйона метрів, мінеральних добрив — більш як на 100 тисяч тонн, автомобільних і мотоциклетних покришок — на 59 тисяч штук, автомобілів — майже на 3 тисячі штук, тракторів — на 1,1 тисячі штук, сільськогосподарських машин — на 15 мільйонів карбованців, приладів, засобів автоматизації та обчислювальної техніки — на 22 мільйони карбованців, цементу — на 112 тисяч тонн.

Продуктивність праці в промисловості порівняно з першим кварталом минулого року зросла на 4 проценти, а прибуток у порівнянних цінах — на 3,2 процента.

На кінець першого кварталу 1969 року за новою системою планування й економічного стимулювання працювало 6,2 тисячі промислових підприємств, які виробили 79 процентів усієї промислової продукції і дали 81 процент прибутку.

(ТАРС).

(РАТАУ).

Прапори — кращим

Колегія Міністерства лістичного змагання в сільськогосподарстві за 1968 рік союзних (що не мають обласного поділу) і автономних республік, сільськогосподарства і заготівель розглянула підсумки всесоюзного соціалістичного змагання в сільськогосподарстві за 1968 рік союзних (що не мають обласного поділу) і автономних республік, країв, областей та районів. По Українській РСР переможцями в цьому зма-

ганні визнані: Кримська, Львівська, Ровенська і Тернопільська області, а також райони: Володарський — Донецької області, Іршавський — Закарпатської області, Таращанський — Київської області, Красноперекіпський — Кримської області, Овідіопольський — Одеської області, Зінківський — Полтав-

ської області, Млинівський — Ровенської області, Волочиский — Хмельницької області.

Переможцям всесоюзного соціалістичного змагання в сільському господарстві присуджено Червоні прапори Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС та грошові премії.

СИВИНА В ПРОВОДАХ ВІД ІНЕЮ...

Пам'ятаєте — «ЛЕП-500 не проста лінія?»

Зразу ж обмовимося, що в даному випадку ми побуваємо на ЛЕП-330 і ЛЕП-154. Ці лінії теж не прості. По-перше, тим, що вони простягнулися на сотні кілометрів, по-друге, вони живлять електроенергією десятки великих і малих промислових підприємств, а, по-третє... По-третє, вся справа в людях, які обслуговують їх, і в їх незвичайній, небезпечній і повеселій роботі. І спеціальність у тих людей незвичайна — електромонтери-висотники. Їх в області всього тридцять два. В центральній групі, яка знаходиться в Кіровограді, — десять. Десять дружок, веселих, відважних чоловіків, переважно більшість з яких — молоді хлопці.

Є в енергетиків такий термін — «танець провідів». Справді ж, красива назва? І видніше чудове, для тих, звичайно, хто не знає, що то справжнє лихо для лінії. Від цього «танцю» залізи і залізобетонні опори тріскаються, як сірники. А буває провід «танцює», завиючись, мов гадина. Будь-якого електромонтера! В середині лютого «танцювали» проводи ЛЕП-154 недалеко від Кіровограда. Двадцять опор завалило тоді. Тоді ж диспетчери передали, що «танцюють» проводи ЛЕП-330. Сім разів автоматично виключалась лінія — справцював релейний захист. Все тут обійшлося благополучно. Лінія нова, її здали в експлуатацію в кінці минулого року. Коли приймали, головний інженер Кіровоградського підприємства електромережі В. Павлюк обстав її на літаку. Це вже щось говорить про довжину лінії, правда ж?

ВИМКАЧ... ПОВЕРНУВШИ В ГОРНИЦІ...

Якось після бурани залишилися без світла окремі села, зупинилися деякі підприємства. Та дехто навіть не знав, що не було світла. А тим більше не міг відати, що тієї холодної осінньої ночі десь в степу працюють електромонтери. А на ранок, прокинувшись, люди, як завжди, повернули вмикачі, й кімнати залило електричне світло. Позв'якнула прогуркотіла по вулиці машина. Хто так рано зібрався з дому? І як було людям знати, що то електромонтери, подідавши лінію, поїхали туди, де транялась нова аварія. Того разу вони чотири доби працювали без сну і відпочинку. Тринадцять опор замінили за цей час в районі Приюта, тоді як на цю роботу відводиться інструкцією більше тижня. Приютяни, знайте прізвиська тих, хто в ті дні, остеронь від населених пунктів, в степу, під

холодним вітром ремонтував ЛЕП-154. Це — комсомольці Євген Ковтуненко та Владислав Хлюїна, бригадир-комуніст Володимир Романенко, бригадир Микола Гетьман, майстер служби ЛЕП Ростислав Дмитрович Фомичов та інші. Всі вони — висотники. Одні прийшли на цю роботу недавно, інші мають уже чималий стаж. Євген і Владислав стали електромонтерами після демобілізації з армії. Романенко і Гетьман будували ЛЕП-154, а Р. Фомичов — ветеран, хоч йому всього 49 років. Ростислав Дмитрович на той рік збирається на пенсію. В н'ятдесят років? Небезпечна робота, тому й держава передбачила це, коли визначала пенсійний вік електромонтерів-висотників. Звичайно, Р. Фомичов ще

працюватиме. В його житті всі роботи були небезпечними. Ще під час війни служив розвідником. За бойові заслуги має два ордени Слави.

ДО ЛЮДЕЙ ТЯГНЕМО СОНЦЕ ЧИСТЕ...

Вважає-то, ЛЕП йде по прямій лінії. І лише звертає біля населених пунктів. Ви бачили, як помережили степи опори високовольтних. І, можливо, спостерігали, як вздовж них в будь-яку погоду пробігається всюдихід-амфібія. То пересвіряє лінію розвідник. Проведє амфібія електромонтери до місця аварії, а сама мчить далі. І залишаються хлопці в полі самі — навколо ні вогника, ні хатини. Так було і минулої зими в одному із західних районів нашої області. Пальки приступили до ремонтних робіт, як почалася заметіль. Світу не видно, мороз до тридцяти. Руки прикипають до металу. По черзі відгріваються в машині і знову — за роботу. Закінчилися харчі. Зв'язуються по радіо із всюдихідом — не відповідає. Холодно. Євген Ковтуненко, знявши великі незграбні рукавиці, розтирає руки снігом. Одну за одною

палять цигарки Ростислав Дмитрович і сам береться за найтяжчу роботу. Які тут слова можуть допомогти? Найкраще буде, коли швидко відремонтувати лінію, а потім — до села. А де воно? Навкруги біла несепа. І тільки Едуард Нотариус не вганає, як завжди. Весела у хлопця вдача. Для групи — просто знахідка. То мугице під ніс «ЛЕП-500», то жартує, що на морозі ніхто і губи не може відіграти. Тому що — не одружений... А в інших удома сім'я...

На ранок все затихло. Іскрився сніг, аж очам болісно. Хлопці бурюкалися в заметах. «Як літє», — думав ласкаво майстер. А ще як знайшли в «загашнику» машини сухаря, зовсім повеселіли. — Царські харчі, — підморгував Едуард, смакуючи крихтою сухаря. Десь опівдні пролетів літак. Розвернувся, помахав крилом. — Ми схожі, мабуть, були в той час на папанініша, — згадує зараз Ростислав Дмитрович.

Літак зробив коло і скинув пакунок. У цьому виявилися гроші. Не забули про групу в Кіровограді!

Літак помахав знову, на прощання, і зник. А хлопці приступили до роботи. Гроші поки що були не потрібні: села далеко, до них не добратися.

Лише наступного дня пробився всюдихід. «Посли» відправилися в село.

ПРОВОДІВ ГОЛУБИМИ ПАЛЬЦЯМИ...

У електромонтерів-висотників служба, як у солдатів. Не знаєш, коли тебе можуть підняти по тривозі. Тоді, коли йдеш куди з дому, обов'язково говориш: «Буду там-то...».

Виклик серед ночі — явище досить нерідке. Дружина лаштує в дорогу теплі речі, харчі. І німе запитання в очі: «Коли ж чекати?».

— Коли світло з'явиться. Підходить Євген до ліжка сина. Спить, причмає губами. Поправляє в дитячому ліжку ковдру Владислава. Його синаві трохи більше року.

— До зустрічі! А біля двору вже чекає машина. — Приїть, хлопці!

Темними вулицями міста їде машина за околицю. Хтось їде дрімає в кузові. — Приїхали... — Ростислав Дмитрович обсадує місце аварії, розставляє кожного по місцях.

І починається десь в степу робота. Коли вона закінчиться? Можливо, сьогодні, а, можливо, завтра... Хоч вона ніколи не закінчується. Така вже служба. Мабуть, і зараз, десь у степу монтери-висотники працюють. Щоб у всіх було світло.

І нехай отой, що не був у ЛЕП'ї. Позздрить нам...

В. ГАНОЦЬКИЙ, спежкор «Молодого комунара».

Комсомолу Подорож у молодість

Десь поряд прогуркотів трактор. Жінка, яка йшла по корівнику, зупинилась, прислухалась і стомлено присіла на край годівниці. Звично поправила пучок волосся, що вибився з-під хустини. Десь оддалік що дирчав трактор. Шум цей підхопив її, відірвав від сьогоднішнього, нечутно поніс в юність.

...Найвітлішим днем у неї був той, коли прийняли до комсомолу. Стрункій, молодій дівчині в червоній хусточці секретар райкому міцно тиснув руку і щось гаряче говорив, вітаючи.

Роки... Дівочі роки. В багрянці променів ранкового сонця, голубим барвінковим цвітом стелились вони від батьківського порога в незвідане життя, що ховалося ген за обрієм. Як давно відлетіли ви. Та скільки незабутнього, до болю близького, рідного пов'язано з вами. Все глибше занурюючись у товщу минулого, пам'ять послужливо воскрешає осінній день 1933 року. Ластівкою влурхнула до хати і защебетала:

— Мамо, мамцю, буду трактористкою. Посилають на курси в МТС кращих комсомольців. Пишайтесь, я також краща.

Стара Леонтіха розхвилювалась:

— Не дівоча це справа, дочко. Та коли довіряють... (Згадала, що дочка комсомолка, а то б благословила по старому звичаю). Хай тобі щастить!

А вже другого дня Марфа Леонтіса разом з подругами Грунею Бондаренко і Зіною Покотиланко — трохи розгублені, почервонілі — стояли на порозі Кіровоградської МТС. Гаврило Сидорович Переверзев, керівник курсів, оглянув дівчаток і скомандував:

— Гайда до майстерні.

Всю зиму дівчата вивчали тракторний двигун, ходову частину, набували практичних навичок. Хлопці підсміювались:

— Гавриле Сидоровичу, попри-в'язуйте їх, а то вони нас обже-нуть!

Та діачата не давали себе скривдити і не відставали від чоловічої полівини. Коли прийшов час скласти заліки з практики їзди, вони безпомилково проїхали між густо розставлених тичок.

А потім повели сталевих коней широкими колгоспними ланами. Микола Руденко, бригадир Клинівської тракторної бригади, де працювали дівчата, попередив своїх хлопців, щоб більше нічого «крутого» від них не чув.

За короткий строк подруги зорали і засіяли поля Ольгівки, Козирівки, Любонадеждівки. Нагородою за сумлінну працю були відрізи на святковій сукні. І ще з більшим завзяттям бралися молоді трактористки за улюблену справу. Вдень косили, молотили, сіяли, вночі — орали. Кожного вечора на побачення до дівчат викочувався із-за обрію блідоліцих місяць і до самого ранку супроводив їх з гін у гони...

...Приглушений віддаллю ледь чутний рокіт мотора наближався, посилювався і повільно повертав її з далекого, рідного і дорогого минулого.

Л. ЦУКЛАНОВ,
директор Бережницької восьмирічної школи,

В. БОНДАРЕНКО,
заступник голови сільради с. Бережнівка Кіровоградського району.

КІРОВОГРАД, ПЕРШОТРАВЕНЬ

Фото В. КОВПАКА.

Татьяна БРАТЧЕНКО

ВДОХНОВЕНЬЕ

На асфальте, в маленькому дворі, Девочка рисує чогось мелом. Позабыває на время об игре, Водит слабой ручкой неуменно. Постарайтесь вы ее понять:

Этот труд, фантазию, терпенье... Дайте, люди, девочке познать! Первый луч большого вдохновения!

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

СЕРЦЕМ І ЙМЕННЯМ

З усіх куточків області йдуть листи до редакції, в яких молоді трудівники, школярі, студенти розповідають, як вони, готуючись до 100-річчя від дня народження Леніна, вивчають його теоретичну спадщину. Про читальну конференцію в Кременецькій середній школі, присвячену дорогому вождеві, повідомляє десятикласниця цієї школи Людмила Конєва. Іван Морозов із села Зибко Онуфріївського району лише про те, як пропагандист гуртка «Наш Ленінський комсомол» Н. П. Липиш допомагає слухачам оволодіти марксистсько-ленінською теорією. Працівник редакції гайворонської райгазети П. Волощук повідомляє, що комсомольці колгоспу «Іскра» провели цікаво і змістовно Ленінський урок «Держава і ми».

Нижче вміщуємо деякі листи з ленінської пошти.

ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

на тему «Промова В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу — програма комуністичного виховання» відбулася в Долинській.

Учасники конференції — комсомольські активісти — заслухали реферати «В. І. Ленін про роль молоді в будівництві соціалістичного суспільства», «Ленінський позунг «Вчистися комунізму», «Формування комуністичного світогляду — практичне завдання нашого часу», «В. І. Ленін про характер спілки молоді, про комсомол як самостійну громадську організацію, помічника і резерву Комуністичної партії», з якими виступили Л. Федоріна, О. Дяченко, В. Майстренко, Л. Копайгора, Г. Комісаров, К. Бардиш, А. Бодрова, З. Носул'я і В. Лисиченко.

Наступні теоретичні конференції, до яких нині готуються комсомольські активісти району, будуть присвячені працям В. І. Леніна «Великий почин» і «Чергові завдання Радянської влади».

Г. ПОЗНЯК.

ФАКЕЛ І КВІТИ

Тих, хто приходить сюди на чергове заняття, перш за все привертає увагу сцена. Через всю широчінь по діагоналі майорить кумачове полотнище. На його вогненному фоні — портрет людини, про яку сьогодні йтиме мова. З одного боку палає факел, з другого — живі квіти. А вгорі напис: «Прометей». Так символічно оформлюють сцену до кожного заняття члени молодіжного політичного клубу «Прометей», який працює при Онуфріївському Будинку культури.

На заняттях клубу юнаки та дівчата узнають про життя та боротьбу революцій-

нерів усіх часів, про організаторів Комуністичної партії, творців і керманців Радянської держави. Ці знання розширюють світогляд, надихають любов'ю і гордістю за Батьківщину.

Різноманітні питання хвилюють прометейців. І без відповіді не залишається жодне. З доповідей, з уривків із спогадів, з документальних фільмів у гості до слухачів клубу приходять видатні діячі науки, культури, герої різних та трудових буднів. І в них прометейці беруть вогонь у майбутні дороги.

Учасники клубу провели вечори про Ф. Е. Дзержинського, Н. К. Крупську, першовідкривача космосу Юрія Гагаріна. Готують вечір, присвячений 100-річчю від дня народження В. І. Леніна.

Клубом керує спеціальна рада з п'яти чоловік. Найактивнішу участь в його роботі беруть П. Кожедуб, О. Пааленко, В. Івлев, Т. Погрибна, Б. Авраменко. Молодіжний політичний клуб тримає тісний зв'язок з райкомом комсомолу, районною бібліотекою, жіночою радою. Може, тому на вечорах цікаво завжди, і молоді очі охоче йде на Прометейовогонь.

Г. ЗІНЧЕНКО.

«ІМ'Я ЛЕНІНА — У СЕРЦІ КОЖНОГО»

на таку тему провели збори комсомольці Олександрійського училища.

Протягом місяця готувались вони до зборів, зате й цікавого про життя і діяльність вождя узнали багато. Великий інтерес викликала телеграма залізничників станції Олександрія В. І. Леніну та інші матеріали і документи, які розігнала комсомолка Ольга Лярвінська, готуючись до доповіді «Ленін і наш край».

А. КОХАН.

ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ

ЙОМУ було 23 роки. Середній на зріст, міцно складений, стрункий. Вже встиг закінчити Одеський педагогічний інститут, очолив педагогічний колектив в одній із сільських шкіл. Працювати завучем довелося недовго. Почалася війна. Вирішив їхати до батьків у рідне село Рівне, що на Кіровоградщині. Стягнулося серце від болю за рідну землю. Не міг спокійно дивитися молодий учитель, як глумляться над гідністю радянських людей фашистські загарбники. Ненависть до ворога ставала сильнішою з кожним днем, вона кликала до активних дій. Не можна було сидіти склавши руки. Але діяти обережно. Фашисти і їх наймічники — поліцаї брали на підозру кожного комсомольця, кожного сільського активіста, не кажучи вже про членів партії.

І ось у Миколи Артеменка з'являються однодумці — його сестри Люба і Віра, Олександр Момот, Василь Осадчий, Павло Ворона, Олексій Чернов та інші. Перед патріотичною групою стояло завдання: дістати зброю, допомогти організувати втечу військовополонених з рівнянського табору, розповсюджувати листівки з повідомленнями Радінформбюро.

Згадав Артеменко про недіючий радіоприймач РПК-9, який стояв у батьківській хаті. Ввечері запросив до себе додому Василя Осадчого, щоб той оглянув його і при можливості полагодив.

— Вийшов з ладу трансформатор, візьму додому, перемотаю, — сказав Василь, ховаючи знятий трансформатор.

Через кілька днів хлопці вже слухали голос Левітана. Антенною послушала трансляційна лінія, а заземлення влаштували за тумбочкою у кімнаті.

Слухаючи зведення Радінформбюро, підлітки розповсюджували листівки, написані від руки, в яких розповідають рівнянці про поразку хваленіх дивізій Гітлера під Москвою, розгром їх під Сталінградом, без під Белгородом і Харковом, про безсмертний подвиг юної партизанки Зої Космодем'янської.

Тісним став зв'язок підлітків з групою з військовополонених. Кілька разів Микола посилав свою сестру Любу в табір для зв'язку з ними. Якось дівчині пощастило передати записку солдатіві по імені Олексія, а опівночі з табору втекло четверо. Вони з'явилися в хаті Артеменки.

Пізнав Микола залишку хату і перебазувався на горіще четвертої школи, що була на околиці села. Залишачи приймали, він показав Любі, як треба ним користуватися. Вночі вона на слух записувала кривою на фанері найважливіші повідомлення Радінформбюро, а вдень переписувала і передавала їх братові. Микола Любі доводилося їхати велосипедом за 30 — 40 кілометрів, щоб своєчасно передати важливу інформацію. Невеличкій

групі патріотів важко було завадати порогові візачних ударів. До Миколи Артеменки приєднується Микола Лисичий, Люба, Олексій, Федір і Андрій Кузми, Костянтин Козаревський.

На порядку денному — зброя. Як добути її? Микола Лисичому через деякий час вдається викрасти пістолет у німецького офіцера, інші товариші добувають дві гвинтівки.

Активно допомагає братові Віра, яка вже працювала у паспортному відділі. При її допомозі діставали чисті бланки паспортів, а Микола з товаришами майстерно підробили печатки гебіте-комісара і старости районної управи. Школа стала справжнім штабом керівництва рівнянськими підлітками. Після втечі полонених прибували саме сюди, вдень сиділи на горішці. Віра Артеменко і Люба Кузлик

мали досвід доброї конспірації. Незабаром керівника піділля, а також Миколу Лисичого, Олександра Момота, Леоніда і Любу Кузмих, Віру Артеменко, Петра Чернова арештували. Допитували, били гумовими палицями, заганяли голки під нігті, причинили пальці дверима. Але в катівні молоді рівнянці виявили стійкість і мужність. Вони не стали на коліна.

Микола Артеменку вдалося втекти. Однак, вороги знову вислали керівника групи. Вони оточили будинок, де він переховувався і вбили патріота. Чимало довелось пережити і батькові Миколи — Семену Степановичу. Допити були жорстокими.

— Кажі, хто тобі дав приймач?

— Лесняківський.

— Говори правду, а то...

Удар в обличчя потім другий третій... Опам'ятався закривавлений в якомусь темному хліві. На ранок — знову допит.

ЇХ БУЛО ВІСІМНАДЦЯТЬ

принесли солдатом їжу, лагодили їх одяг. Одержавши паспорт, які особисто вручав їм Артеменко, і «саусайси», ріднянські воїни вночі пробралися в бік фронту, інші — в знаменські ліси, до партизанів, щоб продовжити боротьбу з гітлерівськими загарбниками.

Керівник групи ставив і таке завдання: не відати зерно фашистам. Було організовано кілька диверсій: псували молотарки, розтягували хліб по домівках. У Галивці Василь Осадчий і Григорій Лисичий вивели з ладу молотарку. В районі села Печеного згоріли скрині сіна, заготовлені для німців. Розправилися партизани в Лозуватському лісі із зрадником Батьківщини — начальником поліції Лесняківським, а згодом убили його заступника Кондратенка.

Наприкінці літа 1943 року фашисти разом з поліціями збиралися влаштувати гучні обжинки. Готувалися найкращі страви. Хотіли догодити своїм хазяям. Молоді патріоти зривають шинель обід, і про це дізнаються не тільки в Рівному, а й у навколишніх селах.

Довгий час поліція і жандармерія не могла знайти на слід Миколи Артеменки і його товаришів. Але патріоти не

— Хто дав радіоприймач?

— Лесняківський.

— А чому не здав у управу?

— Як я здам, коли сам начальник поліції залишився.

З Рівного його відправили у Бобринець, а потім в Кіровоградську в'язницю СД. Лише випадково пощастило залишитися живим.

Невдало кінчилася і пещ Миколи Лисичого. Його схопили і разом з товаришами відправили в Кіровоград, де по зв'язочному вбили.

Із вісімнадцяти підлітків живими залишилися Василь Семенович Осадчий — вчитель Кіровоградської 14-ї середньої школи, Павло Герасимович Ворона — директор Новоселівської школи Новоукраїнського району, Віра Семенівна Артеменко (Гомляк) — викладач російської мови Комшуватської середньої школи, Любов Семенівна Артеменко (Бовкун) — вихователька Рівнянської школи-інтернату.

...В дні Тижня пам'яті героїв на могилу рівнянського патріота Миколи Артеменки і його загиблих товаришів клали квіти батьки і матері, сестри і брати, товариші по боротьбі, які піонери Рівно...

В. САНДІЛ.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

СПОРТ

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

ЯКА ВИСОТА АКТИВНОСТІ?

За два роки після виходу в світ Постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР про заходи по дальшому розвитку фізичної культури і спорту в області під керівництвом партійних і радянських органів у тісному контакті і при допомозі профспілок та комсомолу наші фізкультурні організації досягли певних результатів у залученні населення до занять фізичною культурою і спортом.

Наші кореспондент звернувся до заступника голови обласного комітету по фізичній культурі і спорту В. Галенка і попросив розповісти про те, як поліпшилась спортивна база, як зросла масовість і майстерність спортсменів в низових колективах фізкультури.

КОРЕСПОНДЕНТ. За два з половиною роки число фізкультурників і спортсменів в області значно збільшилось і нині їх майже 350 тисяч чоловік. Цікаво, а як забезпечені фізкультурники і спортсмени спортивною базою?

В. ГАЛЕНКО. Цікаво зрозуміло, що зростання масовості фізкультурного руху неможливе без створення міцної матеріальної бази, достатньої кількості спортивних споруд, здатних прийняти фізкультурників і спортсменів. В області широким фронтом пройшла комсомольсько-молодіжна трирічна будівництво і обладнання спортивних баз. Побудовано чотири стадіони, 97 комплексних спортивних майданчиків, 210 футбольних полів, 36 туристських баз. Увійшли до ладу стадіони в Новомиргороді, Новоархангельську, Добровеличківці, стадіон юних піонерів в Кіровограді, йде реконструкція центрального стадіону, збудовані добротні спортивні зали в Знаменці, в Кіровоградській ШВЛП, спортивні зали в Улянівці, Делішівці.

І нині даємо про цю справу. Розпочато будівництво стадіонів в Голованівську, Делішівській, Петровому, на Кіровоградському машинобудівному заводі, за-

критих плавальних басейнів в Олександрії та Кремені.

КОРЕСПОНДЕНТ. Це, безперечно, здебільшого за державний рахунок. А як допомагають фізкультурникам експериментальні підприємства, колгоспи?

В. ГАЛЕНКО. Після серпневої Постанови партії і уряду радянські і громадські організації, керівники підприємств зробили серйозні висновки. І нині питання фізичної культури і спорту вирішують нарівні з найважливішими питаннями економіки та ідейного виховання трудящих.

На багатьох підприємствах області вже досліджено, що там, де на високому рівні поставлено фізичне виховання робітників, де зростає число спортсменів і економіка за рахунок підвищення продуктивності праці значно підвищується. Для прикладу можна назвати Кіровоградську швейну фабрику. Тут за рік по розвитку фізкультури і спорту виділено 6 тисяч карбованців. Продуктивність праці за цей час зросла на 5—7 процентів. Помітно поліпшилось здоров'я швей. Економія за рахунок підвищення продуктивності праці на цьому підприємстві досягла 30 тисяч карбованців.

А ось іще наслідок. Поліпшилась дисципліна в цехах і

бригадах, відсутні прогули. Все рідше й рідше з'являються правопорушення.

Це на підприємствах. Подібне можна сказати і про сільську місцевість.

Хлібороби Улянівського району в соціалістичному змаганні минулого року були першими в області. Цей же район виборов перше місце в змаганні сільських фізкультурних організацій. Тут подбали не лише про будівництво спортивних споруд. Улянівці підготували і послали в низові колективи досвідчених інструкторів по фізкультурі і спорту, спортивні секції очолили громадські тренери, комсомольські активісти.

КОРЕСПОНДЕНТ. А як працюють в цьому напрямку працівники культури області?

В. ГАЛЕНКО. Обласне управління культури разом з комітетом по фізичній культурі і спорту організували спартакиади сільських клубів, було проведено огляд-конкурс парків, будинків і палаців культури на кращу постановку культурно-масової роботи серед відвідувачів цих закладів.

Заслужовує на увагу робота Кременівецького парку культури імені Шевченка (директор т. Капітанець). Культурні працівники разом з комсомольськими активістами міста збудували тенісні корти, футбольне поле, два волейбольних і два баскетбольних майданчики. Тут працює шахово-шахматний клуб, стрілецький тир, є пункти прокату спортивного інвентарю, пропонується змагання серед тих, хто в парку прийшов відпочити.

КОРЕСПОНДЕНТ. А що можете сказати про спортивно-масову роботу серед школярів?

В. ГАЛЕНКО. Юні спортсмени в минулорічній республіканській спартакиаді були на тринадцятому місці (в 1967 — на 24-му).

Однак справа фізичного виховання в школах не відповідає вимогам і не забезпечує в повній мірі набуття учнівською молоддю фізичного гарту та певної спортивної майстерності, що дозволило б вийти на шлях великого спорту. Це в першу чергу стосується роботи дитячих спортивних шкіл. Торік вони значно послабили свою діяльність. Якщо в 1967 році було підготовлено два майстри спорту і 79 першорозрядників, то в минулому році не було жодного майстра спорту, а першорозрядників зменшилось вдвічі. Згідно з укладеними програмами випускники цих шкіл не виконують нормативів другого спортивного розряду.

І це здебільшого тому, що у нас надто повільні темпи забезпечення шкіл спортивною базою. За останні два роки в області введено в дію 76 спортивних залів. А вже з 656 середніх і неповно-середніх шкіл такі зали є лише в 209. Загальний незадовільний стан будівництва спортивних споруд і спортивних залів в школах області можна підтвердити численними прикладами по Онуфріївському, Вільшанському, Кіровоградському, Голованівському та Бобринецькому районах.

КОРЕСПОНДЕНТ. А чим можна пояснити той факт, що наші збірні команди погано виступають на республіканських змаганнях?

В. ГАЛЕНКО. Нарікання справедливі. А вже в ювілейній спартакиаді 1967 року наші спортсмени були на 24 місці. І головною причиною в цьому є незадовільна робота добровільних спортивних товариств по керівництву і контролю за роботою тренерсько-викладацького складу, по створенню належних умов для спортсменів і їх вихователів.

Враховуючи помилки у підготовці збірних команд, президія обласної ради профспілок, бюро обкому ЛКСМУ та обласний комітет по фізкультурі і спорту розглянули питання про заходи по підготовці збірних команд області, що мають виступити на н'їчій Спартакиаді народів СРСР, накреслили певні заходи щодо поліпшення спортивної майстерності наших спортсменів, створенню для них належних умов для тренування.

Ще й року не минуло, як випускник факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту Віталій Дубін почав тренувати жіночу баскетбольну команду обласної ради СДСТ «Буревісник». Та й за цей короткий строк спортсменки помітно підвищили свою майстерність. Баскетболістки «Буревісника» — одні з найсильніших в області. У змаганнях, що входять до заліку ІV обласної спартакиади профспілок, студентки поступилися першістю лише авангардкам.

На знімку: тренер Віталій Дубін зі студенткою педінституту Вірою Федосенко під час чергового тренування.

Фото В. КОВПАКА.

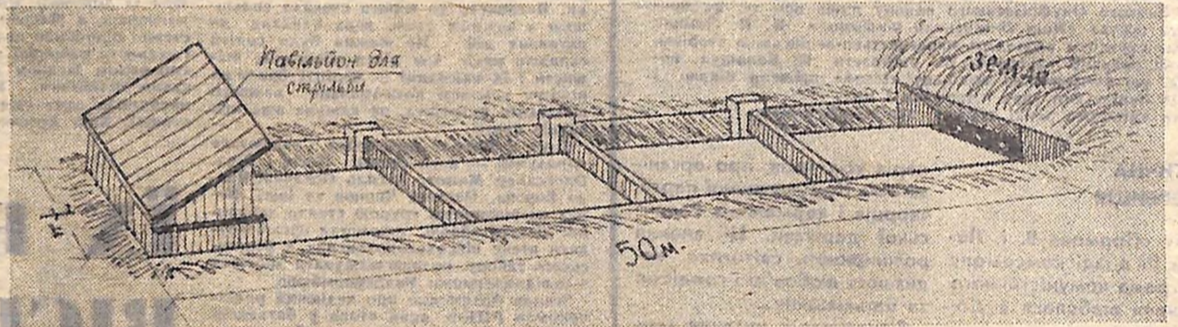
СУПЕРНИКИ «ЗІРКИ»

НОВАЧКИ КЛАСУ „А“

Сьогодні футболісти «Зірки» зустрінуться з тернопільським «Авангардом». Суперники нашої команди дебютанти в другій лізі команд класу «А».

Торік «Авангард» продемонстрував відмінну фізичну підготовку, а також вміння вести гру в різних тактичних варіантах. Це дозволило тернопільцям набагато випередити своїх конкурентів по зоні (на 6 очок) і провести фінал без жодної поразки. Команда є також рекордсменом торішнього чемпіонату УРСР по забитих м'ячах — 97 голів!

Усе це вже стало надбанням історії команди. Нині вона дебютує в класі «А». Поки що «Авангард» грає на рівних зі «старожилами». Цікаво, що основний склад майже не змінився в порівнянні з торішнім: воротар — В. Собковський, захисники — заслужений майстер спорту В. Шегольков (капітан команди), Г. Колдун, В. Першин, півзахисники — М. Коновалов, В. Науменко, нападаючі — М. Шевчук, А. Козлов. Є і новачки: захисник В. Сапельников із СКА (Київ), півзахисник А. Шандор із СКА (Львів), нападаючі — Т. Пфайфер із СКА (Львів), Б. Міщенко із «Нафтовика» (Дрогобич) та інші. Старший тренер — майстер спорту В. Онисько, який ще торік грав у харківському «Металісті», свого часу (1956—1966 рр.) виступав у кіївському «Динамо», а починав свій шлях у великий футбол у Тернополі.

КОНСУЛЬТПУНКТ «МК»

Земляний тир

У зв'язку з Законом СРСР «Про загальний військовий обов'язок» та розширенням мережі учбових пунктів початкової військової підготовки юнаків, де велике значення приділяється вогневої підготовці, комсомольські організації ставлять перед собою завдання — збудувати стрілецькі тири в кожному колгоспі і радгоспі.

Найпростіший земляний тир можна побудувати під час комсомоль-

ських недільників і суботників.

Перш за все треба провести земляні роботи, використовуючи колгоспну техніку (бульдозер чи екскаватор).

Як видно з креслення, траншея робиться дов-

жиною 50 метрів, шириною 7 метрів, глибиною 3 метри.

Решта розмірів встановлених перехватів, павільйону лінії вогню, замикальної стіни показано на кресленні.

Поперечні перехвати повинні встановлюватися на рівні землі чи трохи нижче, але ніколи не вище (як показано на кресленні).

О. КАСЬЯНЕНКО.

КІРОВОГРАД, ПЕРШОТРАВЕНЬ

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-35-57, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДОЯ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкярня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліяки, 2.

ТЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 6 травня. Перша програма, 11.00 — Телевісті, (К). 11.10 — Телефільм «Острови біля узмор'я», (К). 11.35 — «Шкільний екран», Фізика для учнів 9 класу. Холодильні машини, (К). 12.00 — Фільм-концерт «Я слухаю пісню», (М). 12.30 — Кіножурнал та художній фільм «Чекай на мене», (Кіровоград). 17.00 — Телевісті, (К). 17.15 — Для дітей, «Дітям про звірат», (Ленінград). 17.45 — «Джерело». Фольклорний клуб (Одеса). 18.30 — Ленінський університет мільйонів, Подієколонія соціалізму, (М). 19.00 — «Чемпіонка», Телефільм, (Кіровоград). 19.20 — «Палає факел фестивалі», (Кіровоград). 20.00 — Концерт, присвячений Дню радю і телебачення, (К). 21.30 — «Відомник польових робіт», (Кіровоград). 21.45 —

Інформаційна програма «Час», (М). 22.30 — «Чекай на мене», Художній фільм, (Кіровоград). Друга програма, 18.00 — «Добрый вечер, хліборобче», (Херсон). 21.15 — «Творчий вечір митця», (К). 22.30 — «Наш дім», (Донецьк).

СЕРЕДА, 7 травня. Перша програма, 10.00 — Теленовини, (М). 10.15 — Для дітей, «Маленькі люди — великі діла», (М). 11.15 — М. Альошин, «Строга дівчина», Телеспектакль, (М). 12.45 — Телевісті, (К). 16.40 — «Синельниківські дівчачки», (Дніпропетровськ). 17.10 — Для школярів, «Пароль — «Відпочинок», (К). 17.30 — По Ленінських місяцях, (Кубицьке). 18.10 — Телевісті, (К). 19.00 — Радіо революції, Телевізійний документальний фільм, (М). 19.30 — Інформаційна програма «Час», (М). 20.00 — Концерт, присвячений Дню радю і телебачення, (М). 22.00 — Наші оголошення, (Кіровоград). 22.07 — «Цікаво таємно», Художній фільм, (Кіровоград). Друга програма, 22.00 — Попівні кіножурнали, (К). 23.00 — Першість світу з шахів, (М).